

Η Κυριακή του Ασώτου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Θωμά Αγρινίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή του Ασώτου, 16 Φεβρουαρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) κ. Δαμασκηνός.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέφερε τα εξής: «Βρισκόμαστε στην δεύτερη Κυριακή της Αποκριάς. Ο κόσμος μας παρέχει την ευκαιρία για ξεφάντωμα, η Εκκλησία, όμως, μας δίνει την ευκαιρία να ανακαλύψουμε τον αληθινό μας εαυτό, να μάθουμε τί είναι αυτό που θα δώσει νόημα στην ζωή μας και να ανακαλύψουμε τον δρόμο που θα μας οδηγήσει στην πηγή της αληθινής χαράς, που δεν είναι άλλη από τον Αναστημένο Κύριό μας.

Για μία ακόμη φορά, ακούμε σήμερα για τον άσωτο υιό. Εκείνον που εγκατέλειψε το σπίτι της πατρικής αγάπης και πήρε τους δρόμους για χώρες μακρινές. Χώρες,

όπου βασίλευε η εύκολη αλλά επιφανειακή και προσωρινή χαρά της αμαρτίας. Εκεί, όπου οι άνθρωποι μαγεύονται από τις ηδονές αυτού του κόσμου και, χωρίς να το καταλαβαίνουν, ημέρα με την ημέρα, η ζωή τους αδειάζει από αληθινή χαρά και βυθίζεται στην ματαιότητα.

Δεν είναι τυχαίο πως και η σημερινή αποστολική περικοπή, έρχεται να προειδοποιήσει για τους κινδύνους που διατρέχει ο άνθρωπος όταν έχει για μοναδική πυξίδα τις, χωρίς όρια, σωματικές επιθυμίες. Σήμερα, ο Απόστολος Παύλος, με απόλυτη σαφήνεια, μας προειδοποιεί πως η αμαρτία μπορεί να μας γοητεύει, σταδιακά όμως μας αποκόπτει από τον Θεό και μας εμποδίζει να ενωθούμε μαζί Του. Και σε ποιούς, άραγε, απευθύνει τα λόγια αυτά; Στους κατοίκους της αρχαίας Κορίνθου, της πόλεως του μεγάλου πλούτου, της πανσπερμίας των θρησκειών και των φιλοσοφικών ιδεών, αλλά και της αχαλίνωτης σαρκικής αμαρτίας.

Δεν διαφέρει και πολύ η έκφυλη ζωή της αρχαίας Κορίνθου από τον τρόπο ζωής που επικρατεί στον σημερινό κόσμο μας. Όπως τότε, έτσι και σήμερα, οι άνθρωποι επιλέγουν να ικανοποιήσουν πρώτα απ' όλα τις ανάγκες του σώματος. Η ανάπτυξη και η ευημερία αποτελούν όμορφες λέξεις που κρύβουν ένα και μόνο πράγμα: τον απεριόριστο καταναλωτισμό που, καθημερινά, κολακεύει τα πάθη και τις εγωιστικές μας επιθυμίες. Όλες οι δυνάμεις και όλη η επιθυμία της ψυχής έχουν επιστρατευτεί με μοναδικό σκοπό να υπηρετούν διαρκώς ένα σώμα που μόνο ζητά και που ποτέ δεν χορταίνει. Και όσο εκείνο δεν χορταίνει, τόσο η χαρά απομακρύνεται, τόσο η μανία για όλο και περισσότερα υλικά αγαθά φουντώνει, τόσο η ψυχή ξεχνά τις αληθινές της ανάγκες και τον προορισμό της. Υπάρχει όμως και ένας μεγαλύτερος κίνδυνος: Μέσα στην κατάσταση αυτή, μία επικίνδυνη άποψη, μία ολέθρια θεωρία τείνει να επικρατήσει. Μία θεωρία πως, δήθεν, δεν έχουν σημασία οι πράξεις και πως μόνο η ψυχή αξίζει την φροντίδα και την προσοχή μας. «Αρκεί να μην μισούμε», υποστηρίζουν πολλοί. «Το τί κάνει το σώμα μας δεν έχει σημασία».

Καταστροφική είναι η άποψη αυτή, αδελφοί μου, διότι κρύβει μέσα της μόνο την μισή αλήθεια. Πράγματι, η ψυχή είναι ανώτερη από το σώμα. Εκείνη είναι αθάνατη, ενώ το σώμα θνητό. Εκείνη πλάστηκε να κατευθύνει το σώμα και εκείνο να την υπακούει. Η διδασκαλία όμως της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, υπενθυμίζει διαρκώς πως ο άνθρωπος αποτελεί μία αδιάσπαστη ενότητα σώματος και ψυχής. Το σώμα αποτελεί συνεργό της ψυχής, και στην αγιότητα και στην αμαρτία. Η αλληλεξάρτησή τους είναι απόλυτη. Ο κάθε άνθρωπος θα σωθεί ή θα καταδικαστεί ως ενιαία ψυχοσωματική ύπαρξη. Η ψυχή, αποκομμένη από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, αποφασίζει να αμαρτήσει, αυτό όμως που πραγματοποιεί την αμαρτία

είναι το σώμα. Συμβαίνει όμως και το αντίθετο: Ένα σώμα χωρίς σωφροσύνη και περιορισμό, μεταβάλλεται, όπως αναφέρουν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας σε σάρκα και επηρεάζει και αυτό με την σειρά του την ψυχή, οδηγώντας την στην παραλυσία και, τελικά, στον ψυχικό θάνατο.

Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, όπως και όλα τα υπέροχα ευαγγελικά και αποστολικά αναγνώσματα της περιόδου αυτής, επιδιώκουν να μας βοηθήσουν να αντιληφθούμε την σημασία της ασκήσεως που φέρνει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή που πλησιάζει και να μας πείσουν για την χρησιμότητα να περιορίζουμε τις ανάγκες του σώματος. Μόνο τότε η ψυχή μένει αμέριμνη, ώστε να ακολουθήσει τον δρόμο της αρετής και της αγιότητας.

Σήμερα, ο Απόστολος Παύλος όχι μόνο δεν κατηγορεί το σώμα αλλά το εξυμνεί. Όχι μόνο δεν το υποτιμά, αλλά μας θυμίζει την αληθινή του φύση και μας καλεί να το προστατέψουμε. Για τον λόγο αυτό γράφει και το υπέροχο: «Δεν ξέρετε ότι το σώμα σας αποτελεί ναό του Αγίου Πνεύματος, το οποίον κατοικεί μέσα σας;».

Και για να σεβαστούμε ακόμη περισσότερο το σώμα μας και να το απομακρύνουμε από όλα εκείνα που το μολύνουν και το φθείρουν, συμπληρώνει: « ... (δεν γνωρίζετε ότι)... τα μέλη του σώματός σας είναι μέλη του σώματος του ίδιου του Χριστού;».

Εφ' όσον το σώμα μας ανήκει στον Θεό και αποτελεί δικό του κατοικητήριο, κάθε αμαρτία που διαπράττουμε με αυτό, αποτελεί άρνηση του ίδιου του Δημιουργού μας. Γι' αυτό και η σημερινή περικοπή ολοκληρώνεται με μία λυτρωτική προτροπή: «Δοξάστε τον Θεό με το σώμα σας και με το πνεύμα σας. Σε Αυτόν ανήκουν και τα δύο».

Πώς αγιάζεται, λοιπόν, το σώμα; Αγιάζεται με την ζωή που ζει ο Χριστιανός ως μέλος του σώματος του Χριστού, δηλαδή της Εκκλησίας. Αγιάζεται με την συμμετοχή του στα μυστήρια, όπου ο άνθρωπος δέχεται με το σώμα του εκείνα τα υλικά στοιχεία, τα οποία μεταμορφώνει η Θεία Χάρις, ώστε να εξαγιασούν και την ψυχή του. Ας θυμηθούμε: Στο άγιο Βάπτισμα, το σώμα εμβαπτίζεται στο νερό αλλά η ψυχή εξαγιαζεται. Στο Άγιο Χρίσμα, το σώμα αλείφεται με λάδι αλλά η ψυχή λαμβάνει τον υπερκόσμιο στολισμό. Στην Θεία Ευχαριστία, το σώμα δέχεται το ψωμί και το κρασί, η ψυχή όμως απολαμβάνει Σώμα και Αίμα Χριστού και ενδύονται από κοινού την αθανασία.

Αντίθετα, ικανοποιώντας μόνο τις φθαρτές ανάγκες και τις αμαρτωλές επιθυμίες του σώματος, το «αδειάζουμε» από την Χάρη του Θεού και το μεταβάλλουμε σε ένα άδειο κουφάρι, καταδικασμένο να υποστεί την φθορά, χωρίς ελπίδα

Αναστάσεως. Προστατεύοντάς το όμως από τις αμαρτίες, όπως εκείνη της λαιμαργίας, της φιλαργυρίας, της φιληδονίας και όλων των άλλων, το μεταβάλλουμε σε όργανο σωτηρίας, υποταγμένο στον νόμο το Θεού και ικανό να συνοδεύσει αναστημένο την αθάνατη ψυχή μας στον δρόμο προς την αιωνιότητα».

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος μετέβη στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Αγρινίου, όπου ευλόγησε και έκοψε την βασιλόπιτα του Πανελληνίου Συλλόγου Ορθοδόξου Ιεραποστολής «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός», με έδρα του Αγρίνιο και ευχήθηκε καλή χρονιά στα μέλη του Συλλόγου.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)